

Intervju med Prem Devi Grytten på Bali februar 2011

Vi sitter på en nydelig terrasse i kunstnerbyen Ubud og ser utover den grønne dalen som brer seg ut under oss. Ildsjelen møter Prem Devi Grytten, på en fredfull restaurant på Bali. Prem Devi er en norsk kvinne født i Bergen i 1964. Hun er utdannet aktivitør og har jobbet med mennesker og kreativitet hele livet. Hun maler, lager klær, smykker, veggtepper og hussmykker. Hun driver også et kurskonsept kalt "Lev Levende nå". I de senere årene har hun tilbrakt vinteren på Bali hvor silke og akrylmaling og et liv i stillhet er hovedfokuset.

Foto og intervju
Av Briana Holberg
brianaholberg@hebb.no

Prem Devi, når kom du første gang til Bali?

Jeg dro til Bali første gang våren 2000. Etter to dager på Bali kjente jeg at her hadde jeg lyst til å tilbringe mye tid. Naturen, menneskene, klimaet og energien på selve øya. Bali har en fantastisk feminin, skapende energi! Jeg har siden reist hit hver vinter. I 2009 begynte jeg å arrangere turer til Bali.

Hvorfor dro du hit?

Jeg begynte med å reise til India med drømmen om å bli opplyst. Jeg hadde lenge vært på søken etter meningen med livet. Dette spørsmålet har preget meg helt siden før jeg var tre år. I Norge hadde jeg bakgrunn fra healing, regresjoner, kanaliseringer og diverse annet innen alternativ bevissthet. Nå ønsket jeg å finne ut hva de opplyste

kunne fortelle meg hva meningen med livet er. På den første turen oppsøkte jeg flere opplyste mestere og var innom blant annet Poona og Rishikesh. I Laxsmanhjulla traff jeg en opplyst kvinne, Shanti Mayi fra USA, som gav meg navnet Prem Devi i 1999.

Hva betyr Prem Devi?

Det er sanskrit. Prem betyr kjærlighet og Devi betyr gudinne. Gjennom møtet med Shanti Mayi ble det naturlig å følge hennes satsanger, samling i sannhet, og gjenkjenne hennes visdom. Etter den fjerde satsangen med Shanti Mayi kjente jeg meg hjemme i meg og på jorden for første gang. Da fikk jeg bevisstheten om at jeg ikke trengte søke der ute mer, men heller søke innover. Jeg hadde fantastiske åpenbaringer i møtet med henne.

Kan du fortelle om disse opplevelsene?

Jeg opplevde mange forskjellige ting. En dag satt jeg på podiet og så ut over Indias hellige elv Ganges. Etter en stund fokuserte blikket på en blomst og den strålte av lys. Jeg så at livsenergien til blomsten hadde en veldig rask frekvens. Øynene hvilte så på steinen ved siden av. Her gikk livsenergien veldig sakte. Min egen livsenergi var raskere enn steinen og roligere enn blomsten. Jeg fokuserte igjen på elven i det fjerne. Gradvis begynte alt rundt meg å oppløse seg.

Alt ble transformert til hvit energi... intet... jeg også. Jeg ble den hvite energien som var pure space og ren bevissthet. Alt var dematerialisert. Da forsto jeg hva det betydde når en snakket om emptiness, tomhet, og at den inneholdt kjærlighet, energi og visdom. Tanken på at jeg kunne gå

Så hadde du den store opplysningsopplevelsen. Fortell om den.

Jeg var på vei til Ubud og gikk oppover gaten mens jeg hadde mine daglige samtaler med universet. Jeg ble spurt om forskjellige ting som jeg kunne svare på, og jeg spurte om ting jeg fikk svar på. Dette var spørsmål og svar som jeg overhodet ikke hadde hatt tanke for tidligere. Da jeg svarte på et spørsmål så jeg svaret komme inn fysisk og gå direkte inn nedenfor harachakraet. Og den energien spredte seg som en visdom i kroppen. Jeg visste da at den visdommen var integrert. Den var ikke lenger bare på tankeplan. Mens jeg så dette skjedde opplevde jeg at alt var kjærlighet. Trærne var kjærlighet. Bilene som kjørte forbi var kjærlighet. Jeg var kjærlighet. Hundelorten som lå på gaten var kjærlighet. Alt var bare kjærlighet.

om dette fordi nå hadde jeg funnet meningen med livet. Jeg kunne guide mennesker som lærer. Ingenting kunne rukke ved lykkefølelsen. Jeg kunne bo i en trappeoppgang om nødvendig, men jeg visste at kroppen hadde det bedre med en god madrass og et ok rom. Jeg fortsatte med det jeg gjorde før; mediterte og malte, og livet var vidunderlig deilig. Jeg gikk opp igjen den samme veien en liten uke seinere.

”Jeg bodde på Bali i to måneder og malte på silke. Samtidig mediterte jeg mye og leste boken “Union with God” av Neale Donald Walsch.”

for langt ut ... som space ... fikk meg raskt tilbake i form igjen. Jeg spurte igjen hvor kjærligheten var, og fikk et rungende svar: “Du er kjærligheten, og ved å være naturlig, uten masker, lever du kjærligheten.”

Hva gjør man etter en sånn fantastisk opplevelse?

Jeg gikk rundt med et indre smil lenge etterpå. Rett etter Indiaopplevelsen dro jeg på en ukes retreat på Bali. Allerede etter få dager kjente jeg at her kan jeg være lenge. Jeg bodde på Bali i to måneder og malte på silke. Samtidig mediterte jeg mye og leste boken “Union with God” av Neale Donald Walsch.

Da jeg malte engler ble jeg fylt av en altomslukende kjærlighet. Når jeg malte ørner hørte jeg indianerdans i det fjerne og en ørnehjelper sirklet over meg. Motiver fra Egypt brakte visdomsord og fortellinger om hvordan verden er satt sammen. Når jeg malte motiver fra hinduismen hadde jeg dialoger med opplyste mestere. En nydelig sang med krystallklare kjærlighetsfylte toner kom ut av meg når jeg malte delfiner. Det ble kanalisert veldig forskjellige energier inn i motivene mine.

Det var som om jeg svømte i et hav av kjærlighet. Himmelen var på jorden!!! Jeg skjønnte at det var dette Jesus sa til sine disipler. Det var dette Buddha mente da han fortalte om sine opplevelser. Opplevelsen av det er ikke mulig å beskrive. I denne tilstanden så jeg at jeg kunne gå på den andre siden av gaten. Jeg kunne stå ved rismarkene, og jeg kunne møte meg på fortauet. Det var som jeg var i en hel masse andre mennesker.

“Der går jeg, ... og der går jeg visst også”. Og vi var forbundet i kjærlighet. Jeg fikk opp en tanke mens jeg gikk der. Noe fra barndommen, og det var traumatisk. Jeg ble overasket over at jeg skulle få en slik tanke. Men bare ved å romme den tanken så hadde den ingen holdepunkter i kroppen. Den ble til lys. Alle tankene var bare lys.

I denne tilstanden levde jeg i sansene. Det å spise en melon ble for søtt... Sansene var så vidåpne at det ble for kraftig. Madrassen, teppene, klærne og vannet i dusjen alt var bare yrende glede og total kjærlighet. Jeg tenkte med meg selv at alt det jeg hadde søkt i livet som opplysning eller frihet var unødvendig. Jeg trengte ikke mer enn dette. Det hadde ingen betydning om det var sånn eller sånn. Jeg kjente at jeg kunne reise rundt i verden og fortelle

Jeg svarte på et nytt spørsmål og så en tanke komme inn i hjernen som en rød skrift og at en gikk ut igjen av hjernen. Tankene var bare ren energi som materialiserte seg og oppløste seg igjen. Jeg svarte på spørsmål og det samme skjedde igjen. Svaret kom fra space og gikk inn nedenfor harachakraet og spredde seg som en visdom i kroppen. Og fra å svømme i kjærligheten så ble jeg altet, havet av kjærlighet som alt levde i. Istedenfor å være separerte ting i kjærligheten så ble jeg universet som rommet all kjærligheten. Og da var spørsmål og svar ikke viktig i det hele tatt.

Nå var det Væren, stillheten og tilstedeværelsen det hele dreide seg om. Dette var meningen med mitt liv. Det å gjøre noe som å reise jorden rundt eller være lærer spilte ingen rolle. Alt var kjærlighet.

Jeg så meg selv i speilet og pupillene var vidåpne og min eneste bekymring var om tollerne ville tro jeg var dopet og stoppe meg når jeg kom til Norge. Det

I kunstnerbyen Ubud på Bali har Prem Devi funnet sitt tropiske paradisi. Hit arrangerer hun årlige turer for solhungrige nordmenn. Hva med en spirituell oppvåknings påske eller kreativ drømmesommer?

heldig å leve i denne tilstanden resten av livet. Nå hadde jeg kommet til målet.

varte i tre uker før den raskt og brutalt ble "borte", og pendelen svingte

"Og fra å svømme i kjærligheten så ble jeg altet, havet av kjærlighet som alt levde i. Istedenfor å være separerte ting i kjærligheten så ble jeg universet som rommet all kjærligheten. Nå var Væren, stillheten og tilstedeværelsen som det hele dreide seg om. Det var meningen med mitt liv."

var et lite glimt av en tanke, selvfølgelig gikk det bra. Jeg trodde at jeg nå skulle være så

Nå begynte det virkelige levende livet! Så naiv var jeg. Denne tilstanden

kontrastfullt til den andre siden.

Jeg kom til Norge og en dag jeg satt og mediterte, jeg var universet selv, så kom det en sint person inn i rommet og skrek til meg. Det gjorde at jeg gikk inn i sjokk. Jeg stengte av fra lyset. Følgene av det var at jeg gikk inn i en annen tilstand.

Jeg gikk fra en lysopplevelse til en mørkere opplevelse hvor ingenting av det som hadde med kjærlighet, godhet og lys traff noen vibrasjoner i meg i det hele tatt. Det var bare tomme ord.

Det er strikse regler for hvem som kan komme inn i tempelet.

I to år lette jeg desperat etter noen som kunne hjelpe meg til å komme tilbake til den fredfulle universtilstanden. Jeg sloss og kjempet mot det som var. Jeg ville ikke ha det sånn som jeg hadde det da. Jeg hadde etter seks måneder glimt av kjærlighet i noen sekunder. Men det var en total kontrast til det jeg ønsket.

Det jeg ser nå er at denne lysopplevelsen bare er en av mange tilstander som kan oppleves i livet. Det var en tilstand av lys som noen kan kalle en opplyst tilstand. På den andre siden av pendelen var det en emosjonell mørkere tilstand. Men begge tilstander er noe som kan skje og er bevegelser i livet.

som våkner opp til sin naturlige tilstand og lever denne energien i sitt daglige liv.

Det er dette jeg brenner for; opplysning av meg selv og andre. Det gir en frihet og glede over å være tilstede i denne tilstand istedenfor å være fanget i de tankemønstrene vi er opplært til å tro at vi består av.

Så det skjer en veldig positiv utvikling i verden for tiden?

Ja veldig. Eckhard Tolle har for eksempel deltatt på Oprah. Han har en fantastisk enkel tilnæringsmåte for å

Vi er det vi lengter etter. Vi er det vi søker. Så til de som søker vil jeg oppfordre til å finne en lære som lever det som den er. Eckhard Tolle og Great

”Nå er det mennesker og grupper over hele verden som våkner opp til sin naturlige tilstand og lever denne energien i sitt daglige liv. Det er dette jeg brenner for - opplysning av meg selv og andre.”

Så det jeg brenner for å finne er den naturlige tilstand uten fokus på en opphøyet tilstand eller fokus på den såkalt negative siden. Men finne balansen å hvile i det som er. Å være våken bevisst i det som er her og nå. Det er nok, å være våken, å være i den naturlige tilstand som vi er uten å søke etter noe annet.

På meg virker det som denne opplysnings energien er lettere tilgjengelig enn før?

Ja, jeg er veldig enig i det. Nå er det mennesker og grupper over hele verden

guide andre inn i tilstedeværelse og den naturlige tilstand. Det samme gjelder Great Freedom og Candice O'Denver som gir folk et redskap til å hvile som den man er.

For vi har hatt så utrolig mange lærere som har fortalt oss at vi må forandre og forstå eller kontrollere og manipulere det vi tror vi er.

Vi har så lenge blitt fortalt at vi må forandre det som vi allerede er istedenfor å bruke det vi er som et redskap til å hvile i det vi er.

Freedom har et språk som vår vestlige tankegang lett kan forstå. De er klare. De lager ingen religion. Det er ingen metode, men ordene går rett inn til målet. Ordene peker på å utvide bevissthet, og det ubeskrivelige gir direkte opplevelse av den en er.

På mange måter kan man kanskje si at det går en opplysningsbølge over jorden?

Ja det kan man si. Opplysning er å gjenkjenne den man egentlig er.

Ketchakdans i Ubud

Så der er du nå på Bali?

Fokuset mitt på Bali er væren, tilstedeværelse. Jeg ønsker ikke å følge tankene ut i beskrivelser eller historier, men fokusere på stillheten og det å romme alt. Fokuset blir livet selv istedenfor det som skjer i livet.

Det er mange som spør meg om jeg har et tidligere liv på Bali, men det er ikke interessant for meg i det hele tatt. Jeg har ikke fokuset mitt der lenger. Nå er fokuset å hvile som essensen av det jeg er og alltid har vært.

Det er dessuten varmere her og naturen og blomstene er fantastiske. Jeg elsker blomster. Å komme her og hvile i naturen viser meg hvem jeg er. Jeg kan hvile som livet selv. Jeg ønsker å være tilstede idet jeg gjør enten jeg søker stillhet og meditasjon eller deltar i det daglige livet.

Hvordan er det å leve blant balinesere?

Bare for femti år siden levde balineserne i landsbyer og klaner. De visste at gudene eide jorden. Den var bare til låns. Menneskene var her bare for en liten periode til de skulle videre. Alle i landsbyen hjalp hverandre. De levde ikke som individer. Møtte du en balineser på veien ville du få spørsmålet

“hvor er du på vei?” heller enn “hvordan har du det?”. Individet var ikke viktig.

De vet at gudene er i alt. Religionen er basert på reinkarnasjon. Det var om å gjøre å ha et godt forhold til gudene, til menneskene i familien og ellers i livet. De levde bare her før de skulle videre. Bali har en sterk naturreligion. Så kom

”Fokuset mitt på Bali er væren, tilstedeværelse. Jeg ønsker ikke å følge tankene ut i beskrivelser eller historier, men fokusere på stillheten og det å romme alt. Fokuset blir livet selv istedenfor det som skjer i livet.”

hinduismen og buddhismen. Demonene i naturreligionen har like mye å si som gudene. De tilber både demonene og gudene. I hinduismen er gudene og demonene symboler. For balineserne så blir det også fysisk.

Mange balineserne har lite jording. Når jeg gir dem Deeksha (energioverføring) så har de så lite jording at de flyr. De går ut av kroppen med en gang, og blir kjemperedd fordi de mister kontrollen.

Balineserne blir innprentet med symboler og seremonier fra før de blir født. Det er så sterkt i dem og de tror at ved å ikke utføre ritualene så kan

demonene komme og ta dem.

Et eksempel er balinesernes nyttår. Da blir en hel dag satt av til indre stillhet og kontemplasjon over tilværelsen. De stenger flyplassen. Alt skal være stille. Du blir arrestert hvis du går ut på gaten. Hvis de ikke er stille så vil de demonene som flyr over jorda den dagen bli tiltrukket av lydene og kanskje ta bolig i husene deres.

Vi i vesten har utviklet et så vanvittig sterkt ego. Vi fjerner oss mer og mer fra de naturlige. Megamultitasking er fremtredende, og vi må bare gjøre... før vi kan begynne på det livet vi drømmer og lenger etter.

På Bali møter man fortsatt en kultur hvor det personlige ego ikke er så fremtredende. Det er vakkert å sitte blant mennesker som ikke fokuserer på å forandre og forbedre seg selv. Selv om ”pengeguden” etterhvert har blitt sterk og herskende også her er mange balinesere tilstede og tilfredse. Bali forandrer seg drastisk og fort. Men jeg føler meg fantastisk privilegert som har hatt og har muligheten til å bli kjent med en så annerledes kultur.

Lysopplevelsene er bare fjerne minner, for nå er det stillhet, indre fred og tilstedeværelse i nuet som er ”redskap” til et levende liv nå!!! Et liv i kjærlighet, visdom og energi. Vidunderlig. •

Du kan lese mer om Prem Devi på www.devidesign.no

